

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
χ^2	แทน	ค่าสถิติของการทดสอบไค – สแควร์ (Chi – Square test)
F	แทน	ค่าทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่มขึ้นไป
t	แทน	ค่าทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม
Sig. (2-sided)	แทน	ค่าแห่งความน่าจะเป็น (Probability) 2 ข้าง
*	แทน	ค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
H ₀	แทน	สมมุติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H ₁	แทน	สมมุติฐานรอง (Alternative Hypothesis)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 6 ตอน โดยเรียงลำดับตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย และสมมุติฐานของการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาความถี่และร้อยละในแต่ละข้อ แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางและแปลผลด้วยการบรรยาย

ตอนที่ 2 ข้อมูลลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร โดยการหาความถี่และร้อยละในแต่ละข้อ แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางและแปลผลด้วยการบรรยาย

ตอนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละข้อ แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางและแปลผลด้วยการบรรยาย

ตอนที่ 4 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์หัวหน้าอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาอุทยานแห่งชาติภูผายลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์สมมุติฐานข้อที่ 1 คือ ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร วิเคราะห์โดยหาค่าสถิติทดสอบไค – สแควร์ (Chi – Square test)

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์สมมุติฐานข้อที่ 2 คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายลแตกต่างกันวิเคราะห์โดยใช้ t-test และ F-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำนวณค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ นำเสนอในรูปของตารางและแปรผลด้วยการบรรยาย

ตาราง 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคล	นักท่องเที่ยว		ภาครัฐและภาคเอกชน		ประชาชน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ								
ชาย	71	55.50	6	85.70	125	47.20	202	50.50
หญิง	57	44.50	1	14.30	140	52.80	198	49.50
รวม	128	100.00	7	100.00	265	100.00	400	100.00
อายุ								
ไม่เกิน 20 ปี	102	79.70	0	0.00	8	3.00	110	27.50
21 - 30 ปี	23	18.00	0	0.00	72	27.20	95	23.75
31 - 40 ปี	0	0.00	0	0.00	82	30.90	82	20.50
41 - 50 ปี	0	0.00	5	71.40	56	21.10	61	15.25
51 - 60 ปี	3	2.30	2	28.60	37	14.00	42	10.50
61 ปีขึ้นไป	0	0.00	0	0.00	10	3.80	10	2.50
รวม	128	100.00	7	100.00	265	100.00	400	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว		ภาครัฐและภาคเอกชน		ประชาชน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษา								
ต่ำกว่าประถมศึกษา	0	0.00	0	0.00	60	22.60	60	15.00
ประถมศึกษา	0	0.00	0	0.00	92	34.70	92	23.00
มัธยมศึกษาตอนต้น	29	22.70	1	14.30	48	18.10	78	19.50
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	71	55.50	0	0.00	34	12.80	105	26.25
อนุปริญญา / ปวส.	3	2.30	0	0.00	8	3.00	11	2.75
ปริญญาตรี	22	17.20	2	28.60	20	7.50	44	11.00
สูงกว่าปริญญาตรี	3	2.30	4	57.10	3	1.10	10	2.50
รวม	128	100.00	7	100.00	265	100.00	400	100.00
อาชีพ								
เกษตรกร	2	1.60	0	0.00	186	70.20	178	44.50
นักเรียน / นักศึกษา	100	78.10	0	0.00	21	7.90	121	30.25
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	8	6.30	5	71.40	15	5.70	38	9.50
บริษัทเอกชน	18	14.10	2	28.6	13	4.90	33	8.25
ประกอบอาชีพส่วนตัว	0	0.00	0	0.00	30	11.30	30	7.50
รวม	128	100.00	7	100.00	265	100.00	400	100.00
รายได้								
ไม่เกิน 5,000 บาท	93	76.90	0	0.00	162	61.10	245	61.25
5,001 - 10,000 บาท	8	6.60	0	0.00	50	18.90	75	18.75
10,001 - 15,000 บาท	8	6.60	0	0.00	28	10.60	36	9.00
15,001 - 20,000 บาท	6	5.00	2	28.60	20	7.50	28	7.00
20,001 บาทขึ้นไป	6	5.00	5	71.40	5	1.90	16	4.00
รวม	128	100.00	7	100.00	265	100.00	400	100.00

จากตาราง 3 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 71 คน (ร้อยละ 55.50) และเป็นเพศหญิง จำนวน 57 คน (ร้อยละ 44.50) มีอายุไม่เกิน 20 ปี จำนวน 102 คน (ร้อยละ 79.70) รองลงมา คือ อายุระหว่าง 21 – 30 ปี จำนวน 23 คน (ร้อยละ 18.00) และ อายุระหว่าง 51 – 60 ปี จำนวน 3 คน (ร้อยละ 2.30) มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. จำนวน 71 คน (ร้อยละ 55.50) รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 29 คน (ร้อยละ 22.70) และปริญญาตรี จำนวน 22 คน (ร้อยละ 17.20) ประกอบอาชีพนักเรียน /

นักศึกษา จำนวน 100 คน (ร้อยละ 78.10) รองลงมา คือ ทำงานบริษัทเอกชน จำนวน 18 คน (ร้อยละ 14.10) และรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ จำนวน 8 คน (ร้อยละ 6.30) และส่วนใหญ่รายได้ไม่เกิน 5,000 บาท จำนวน 93 คน (ร้อยละ 76.90) และส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท จำนวน 93 คน (ร้อยละ 76.90)

ภาครัฐ และภาคเอกชนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 6 คน (ร้อยละ 85.70) และเป็นเพศหญิง จำนวน 1 คน (ร้อยละ 14.30) มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 5 คน (ร้อยละ 71.40) และอายุระหว่าง 51 – 60 ปี จำนวน 2 คน (ร้อยละ 28.60) มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 4 คน (ร้อยละ 57.10) รองลงมา คือ ปริญญาตรี จำนวน 2 คน (ร้อยละ 28.60) และมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 1 คน (ร้อยละ 14.30) ประกอบอาชีพนักเรียน / นักศึกษา จำนวน 100 คน (ร้อยละ 78.10) รองลงมา คือ ทำงานบริษัทเอกชน จำนวน 18 คน (ร้อยละ 14.10) และรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ จำนวน 8 คน (ร้อยละ 6.30) และส่วนใหญ่มีรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป จำนวน 5 คน (ร้อยละ 71.40) รองลงมา คือ 15,001 - 20,000 บาท จำนวน 2 คน (ร้อยละ 28.60)

ประชาชนในท้องถิ่นส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 140 คน (ร้อยละ 52.80) และเป็นเพศชาย จำนวน 125 คน (ร้อยละ 47.20) มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 82 คน (ร้อยละ 30.90) รองลงมา คือ อายุระหว่าง 21 – 30 ปี จำนวน 72 คน (ร้อยละ 21.30) และอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 56 คน (ร้อยละ 21.10) มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 92 คน (ร้อยละ 34.70) รองลงมา คือ ต่ำกว่าประถมศึกษา จำนวน 60 คน (ร้อยละ 22.60) และมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 48 คน (ร้อยละ 18.10) ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 186 คน (ร้อยละ 70.20) รองลงมา คือ ประกอบอาชีพส่วนตัว จำนวน 30 คน (ร้อยละ 11.30) และนักเรียน / นักศึกษา จำนวน 21 คน (ร้อยละ 7.90) และส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท จำนวน 162 คน (ร้อยละ 61.10) รองลงมา คือ รายได้ระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท จำนวน 50 คน (ร้อยละ 18.90) และรายได้ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท จำนวน 28 คน (ร้อยละ 10.60)

สรุป กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 202 คน (ร้อยละ 50.50) และเป็นเพศหญิง จำนวน 198 คน (ร้อยละ 49.50) มีอายุไม่เกิน 20 ปี จำนวน 110 คน (ร้อยละ 27.50) รองลงมา คือ อายุระหว่าง 21 – 30 ปี จำนวน 95 คน (ร้อยละ 23.75) และอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 82 คน (ร้อยละ 20.50) มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. จำนวน 105 คน (ร้อยละ 26.25) รองลงมา คือ ประถมศึกษา จำนวน 92

คน (ร้อยละ 23.00) และมีมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 78 คน (ร้อยละ 19.50) ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 178 คน (ร้อยละ 44.50) รองลงมา คือ นักเรียน / นักศึกษา จำนวน 121 คน (ร้อยละ 30.25) และรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ จำนวน 38 คน (ร้อยละ 9.50) และส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท จำนวน 245 คน (ร้อยละ 61.25) รองลงมา คือ รายได้ระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท จำนวน 75 คน (ร้อยละ 18.75) และรายได้ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท จำนวน 36 คน (ร้อยละ 9.00)

ตอนที่ 2 ข้อมูลลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร

คำนวณค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลพฤติกรรมท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร ได้แก่ ยานพาหนะที่เดินทางมา จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ และสื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล นำเสนอในรูปของตารางและแปลผลด้วยการบรรยาย

ตาราง 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา

ยานพาหนะที่เดินทางมา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รถจักรยานยนต์ส่วนตัว	57	44.53
รถยนต์ของบริษัททัวร์	41	32.03
รถยนต์ส่วนตัว	30	23.44
รวม	128	100.00

จากตาราง 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้รถจักรยานยนต์ส่วนตัวเป็นยานพาหนะในการเดินทางมา จำนวน 57 คน (ร้อยละ 44.53) รองลงมา คือ รถยนต์ของบริษัททัวร์ จำนวน 41 คน (ร้อยละ 32.03) และรถยนต์ส่วนตัว จำนวน 30 คน (ร้อยละ 23.44)

**ตาราง 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยว
ด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง**

จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เดินทางคนเดียว	2	1.56
2 - 4 คน	27	21.09
5 - 7 คน	33	25.78
8 - 10 คน	34	26.56
11 คนขึ้นไป	32	25.00
รวม	128	100.00

จากตาราง 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร ระหว่าง 8-10 คน จำนวน 34 คน (ร้อยละ 26.56) รองลงมา คือ ระหว่าง 5 - 7 คน จำนวน 33 คน (ร้อยละ 25.78) และตั้งแต่ 11 คนขึ้นไป จำนวน 32 คน (ร้อยละ 25.00)

**ตาราง 6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยว
ด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว**

ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มาพร้อมกับสถาบันการศึกษา	81	63.28
กลุ่มเพื่อน	34	26.56
ครอบครัว	13	10.16
รวม	128	100.00

จากตาราง 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร โดยมาพร้อมกับสถาบันการศึกษา จำนวน 81 คน (ร้อยละ 63.28) รองลงมา คือ กลุ่มเพื่อน จำนวน 34 คน (ร้อยละ 26.56) และครอบครัว จำนวน 13 คน (ร้อยละ 10.16)

ตาราง 7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยว
ด้านวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ศึกษาหาความรู้	70	54.69
ออกกำลังกาย	30	23.44
สัมผัสธรรมชาติ	18	14.06
พักผ่อน	8	6.25
ผจญภัย	2	1.56
รวม	128	100.00

จากตาราง 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร คือ ศึกษาหาความรู้ จำนวน 70 คน (ร้อยละ 54.69) รองลงมา คือ ออกกำลังกาย จำนวน 30 คน (ร้อยละ 23.44) และสัมผัสธรรมชาติ จำนวน 18 คน (ร้อยละ 14.06)

ตาราง 8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยว
ด้านสื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติ

สื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ของอุทยานแห่งชาติภูผายล	จำนวน (คำตอบ)	ร้อยละ
คนรู้จักแนะนำ (เช่น เพื่อน / ครู อาจารย์)	81	34.32
วิทยุ	32	13.56
ป้ายโฆษณา	27	11.44
หนังสือท่องเที่ยว / นิตยสาร / วารสาร	21	8.90
การประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานด้านการท่องเที่ยว	21	8.90
เว็บไซต์	19	8.05
โบรชัวร์ / แผ่นพับ / แผ่นปลิว / โปสเตอร์	16	6.78
โทรทัศน์	12	5.08
รวม	236	100.00

จากตาราง 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของของอุทยานแห่งชาติภูผายล จากสื่อคนรู้จักแนะนำ (เช่น เพื่อน / ครู อาจารย์) จำนวน 81 คำตอบ (ร้อยละ 34.32) รองลงมา คือ วิทยุ จำนวน 32 คำตอบ (ร้อยละ 13.56) และป้ายโฆษณา จำนวน 27 คำตอบ (ร้อยละ 11.44)

ตอนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร

คำนวณค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนครของนักท่องเที่ยว ดังนี้ ด้านการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม ด้านการให้การศึกษาและสร้างจิตสำนึก ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านการส่งเสริมการตลาดและการนำเที่ยว ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการ และด้านการส่งเสริมการลงทุน นำเสนอในรูปแบบของตารางและแปรผลด้วยการบรรยาย

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร จำแนกรายด้าน

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอุทยานแห่งชาติภูผายล	Mean	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านการส่งเสริมการตลาดและการนำเที่ยว	4.10	0.73	เห็นด้วย
ด้านการส่งเสริมการลงทุน	4.08	0.85	เห็นด้วย
ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการ	4.08	0.75	เห็นด้วย
ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน	4.05	0.68	เห็นด้วย
ด้านการให้การศึกษาและสร้างจิตสำนึก	4.03	0.67	เห็นด้วย
ด้านการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม	3.95	0.59	เห็นด้วย
รวม	4.05	0.62	เห็นด้วย

จากตาราง 9 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร ภาพรวม อยู่ในระดับ

เห็นด้วย ($\bar{X}=4.05$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการตลาดและการนำเที่ยว ($\bar{X}=4.10$) อยู่ในระดับเห็นด้วย รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมการลงทุน และด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการ ($\bar{X}=4.08$) อยู่ในระดับเห็นด้วย และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ($\bar{X}=4.05$) อยู่ในระดับเห็นด้วย

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร ด้านการส่งเสริมการตลาดและการนำเที่ยว จำแนกรายข้อ

ด้านการส่งเสริมการตลาดและการนำเที่ยว	Mean	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. จัดทำ ส่งเสริม และเผยแพร่รายการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล	4.28	0.85	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
2. มีการรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้นักท่องเที่ยว	4.14	0.84	เห็นด้วย
3. ปรับปรุงและพัฒนามาตรฐานการบริการนำเที่ยวและความคุ้มครองกิจกรรมนักท่องเที่ยวให้เป็นนักท่องเที่ยวที่ดี	4.13	0.87	เห็นด้วย
4. จัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการบริการและความรู้ของบุคลากรในธุรกิจการบริการและชุมชนท้องถิ่น	4.08	0.89	เห็นด้วย
5. จัดทำคู่มือการขายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยแนะนำผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวให้มีวิธีการปฏิบัติที่ถูกต้อง	4.00	0.93	เห็นด้วย
6. มีการสำรวจ ศึกษา และรวบรวมข้อมูลด้านตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และประเมินความต้องการของตลาด	3.95	0.94	เห็นด้วย
รวม	4.10	0.73	เห็นด้วย

จากตาราง 10 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร ด้านการส่งเสริมการตลาดและการนำเที่ยว ภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}=4.10$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ จัดทำ ส่งเสริม และเผยแพร่รายการท่องเที่ยว

ในแหล่งท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล ($\bar{X}=4.28$) อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง รองลงมา คือ มีการรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้นักท่องเที่ยว ($\bar{X}=4.14$) อยู่ในระดับเห็นด้วย และปรับปรุงและพัฒนามาตรฐานการบริการนำเที่ยวและควบคุมพฤติกรรมนักท่องเที่ยวให้เป็นนักท่องเที่ยวที่ดี ($\bar{X}=4.13$) อยู่ในระดับเห็นด้วย

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร ด้านการส่งเสริมการลงทุนจำแนกรายข้อ

ด้านการส่งเสริมการลงทุน	Mean	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. สนับสนุนการลงทุนของธุรกิจชุมชนโดยลดข้อจำกัดทางด้านกฎระเบียบและกฎหมาย	4.13	1.05	เห็นด้วย
2. พัฒนารูปแบบการลงทุนที่ก่อให้เกิดผลตอบแทนที่ดีมีการกระจายรายได้ และการมีส่วนร่วมในการประกอบการ	4.12	1.02	เห็นด้วย
3. ให้องค์กรพัฒนาเอกชนจัดหางบประมาณเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ	4.09	0.97	เห็นด้วย
4. สนับสนุนการลงทุนผลิตอุปกรณ์ เครื่องใช้สำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ผลิตในประเทศไทยให้มีต้นทุนต่ำ	4.08	0.96	เห็นด้วย
5. มีการสนับสนุนผู้ประกอบการที่มีการลงทุนได้มาตรฐาน โดยให้การสนับสนุนผ่านกลไกต่าง ๆ ของรัฐ	4.08	0.93	เห็นด้วย
6. มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนการลงทุนธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยเฉพาะการลงทุนโดยชุมชนท้องถิ่น	4.02	0.98	เห็นด้วย
รวม	4.08	0.85	เห็นด้วย

จากตาราง 11 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร ด้านการส่งเสริมการลงทุน ภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}=4.08$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สนับสนุนการลงทุนของธุรกิจชุมชนโดยลดข้อจำกัดทางด้าน

กฎระเบียบและกฎหมาย ($\bar{X}=4.13$) อยู่ในระดับเห็นด้วย รองลงมา คือ พัฒนารูปแบบการลงทุนที่ก่อให้เกิดผลตอบแทนที่ดีมีการกระจายรายได้ และการมีส่วนร่วมในการประกอบการ ($\bar{X}=4.12$) อยู่ในระดับเห็นด้วย และให้องค์กรพัฒนาเอกชนจัดหางบประมาณเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ($\bar{X}=4.09$) อยู่ในระดับเห็นด้วย

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการ จำแนกรายข้อ

ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการ	Mean	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. มีการสนับสนุนการจัดบริการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนท้องถิ่น	4.16	0.90	เห็นด้วย
2. มีการสนับสนุนการรวมกลุ่มบริการในเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	4.09	0.92	เห็นด้วย
3. ส่งเสริมการบริการที่มีคุณภาพโดยให้มีมาตรฐานสากลด้านคุณภาพที่สากลยอมรับ เช่น มาตรฐานระบบการบริหารงานคุณภาพ (ISO 9000) เป็นต้น	4.07	0.82	เห็นด้วย
4. ประสานให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวเชิงนิเวศร่วมหรือเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริการการท่องเที่ยว	4.07	0.89	เห็นด้วย
5. มีการกำหนดประเภท และมาตรฐานของโครงสร้างพื้นฐานและบริการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เหมาะสม	4.07	0.87	เห็นด้วย
6. มีการวางมาตรการกำกับ ดูแล และควบคุมการพัฒนาให้อยู่ในมาตรฐานที่กำหนดอย่างเหมาะสม	4.00	0.87	เห็นด้วย
รวม	4.08	0.75	เห็นด้วย

จากตาราง 12 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร ด้านการพัฒนา

โครงสร้างพื้นฐานและบริการ ภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}=4.08$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ มีการสนับสนุนการจัดบริการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนท้องถิ่น ($\bar{X}=4.16$) อยู่ในระดับเห็นด้วย รองลงมา คือ มีการสนับสนุนการรวมกลุ่มบริการในเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ($\bar{X}=4.09$) อยู่ในระดับเห็นด้วย และส่งเสริมการบริการที่มีคุณภาพโดยให้มีมาตรฐานสากลด้านคุณภาพที่สากลยอมรับ เช่น มาตรฐานระบบการบริหารงานคุณภาพ (ISO 9000) เป็นต้น และประสานให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวเชิงนิเวศร่วมหรือเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริการการท่องเที่ยวและมีการกำหนดประเภท และมาตรฐานของโครงสร้างพื้นฐานและบริการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เหมาะสม ($\bar{X}=4.07$) อยู่ในระดับเห็นด้วย

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน จำแนกรายข้อ

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน	Mean	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ให้องค์กรผู้รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยว เช่น กรมป่าไม้ จังหวัด ททท. เป็นผู้ประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในชุมชน	4.12	0.87	เห็นด้วย
2. ให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมทั้งมีส่วนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	4.07	0.79	เห็นด้วย
3. มีการกำหนดช่องทางการจัดหาเงินทุนเพื่อดำเนินการจัดการโครงการที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างโปร่งใส	4.07	0.85	เห็นด้วย
4. จัดอบรมให้ความรู้ในบทบาทของชุมชนเพื่อการมีส่วนร่วมในกระบวนการท่องเที่ยวให้มากขึ้น	4.03	0.86	เห็นด้วย
5. จัดให้มีระบบองค์กร กลไก เครื่องมือ และงบประมาณในการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	4.03	0.90	เห็นด้วย
6. วางระบบให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมกับชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้มากขึ้น	3.96	0.92	เห็นด้วย
รวม	4.05	0.68	เห็นด้วย

จากตาราง 13 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}=4.05$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ให้องค์กรผู้รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยว เช่น กรมป่าไม้ จังหวัด ททท. เป็นผู้ประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในชุมชน ($\bar{X}=4.12$) อยู่ในระดับเห็นด้วย รองลงมา คือ ให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมทั้งมีส่วนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและมีการกำหนดช่องทางการจัดหาเงินทุนเพื่อดำเนินการจัดการโครงการที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างโปร่งใส ($\bar{X}=4.07$) อยู่ในระดับเห็นด้วย และจัดอบรมให้ความรู้ในบทบาทของชุมชนเพื่อการมีส่วนร่วมในกระบวนการท่องเที่ยวให้มากขึ้นและจัดให้มีระบบองค์กร กลไก เครื่องมือ และงบประมาณในการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=4.03$) อยู่ในระดับเห็นด้วย

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล ด้านการให้การศึกษาและสร้างจิตสำนึก จำแนกรายข้อ

ด้านการให้การศึกษาและสร้างจิตสำนึก	Mean	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. จัดให้มีข้อมูลเบื้องต้นพร้อมการปฐมนิเทศนักท่องเที่ยวก่อนเดินทางท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูผายล	4.16	0.83	เห็นด้วย
2. จัดฝึกอบรม สัมมนา เพื่อพัฒนาทักษะความรู้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องและประชาชนในท้องถิ่น	4.12	0.81	เห็นด้วย
3. พัฒนาสื่อความหมายธรรมชาติ เช่น ป้ายสื่อความหมาย คู่มือท่องเที่ยว รวมทั้งจัดคนนำทางและมัคคุเทศก์ไว้รองรับโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม	4.05	0.87	เห็นด้วย
4. พัฒนาลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อสร้างจิตสำนึกในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสำหรับเยาวชน ผู้เกี่ยวข้องในการจัดการ และประชาชนในท้องถิ่น	3.99	0.89	เห็นด้วย

ตาราง 14 (ต่อ)

ด้านการให้การศึกษและสร้างจิตสำนึก	Mean	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
5. จัดให้มีความร่วมมือในการพัฒนาการให้การศึกษและสร้าง จิตสำนึกให้มีรูปแบบ และสื่อต่าง ๆ ที่หลากหลาย	3.95	0.89	เห็นด้วย
6. พัฒนารายการในสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เอกสาร การท่องเที่ยวให้มีวิธีการนำเสนอที่เหมาะสม	3.91	0.96	เห็นด้วย
รวม	4.03	0.67	เห็นด้วย

จากตาราง 14 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร ด้านการให้การศึกษและสร้างจิตสำนึก ภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}=4.03$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ จัดให้มีข้อมูลเบื้องต้นพร้อมการปฐมนิเทศนักท่องเที่ยวก่อนเดินทางท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูผายล ($\bar{X}=4.16$) อยู่ในระดับเห็นด้วย รองลงมา คือ จัดฝึกอบรม สัมมนา เพื่อพัฒนาทักษะความรู้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องและประชาชนในท้องถิ่น ($\bar{X}=4.12$) อยู่ในระดับเห็นด้วย และพัฒนาสื่อความหมายธรรมชาติ เช่น ป้ายสื่อความหมายคู่มือท่องเที่ยว รวมทั้งจัดคนนำทางและมัคคุเทศก์ไว้รองรับโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม ($\bar{X}=4.05$) อยู่ในระดับเห็นด้วย

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร ด้านการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม จำแนกรายข้อ

ด้านการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการควบคุมดูแลรักษาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	4.10	0.85	เห็นด้วย
2. จัดให้มีกิจกรรมและสื่อในการศึกษาเรียนรู้ทรัพยากรไว้รองรับการท่องเที่ยว	4.08	0.84	เห็นด้วย
3. มีการควบคุมการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวด้านการใช้ประโยชน์ให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมในพื้นที่	3.96	0.82	เห็นด้วย
4. มีการกำหนดเกณฑ์และดำเนินการจัดแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่เหมาะสม	3.95	0.88	เห็นด้วย
5. มีการจัดเขตพื้นที่ (Zoning) เพื่อการใช้ประโยชน์ในการท่องเที่ยวหรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่เหมาะสม	3.90	0.79	เห็นด้วย
6. มีการประเมินขีดความสามารถในการรองรับการท่องเที่ยวและจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวให้เหมาะสม	3.71	0.89	เห็นด้วย
รวม	3.95	0.59	เห็นด้วย

จากตาราง 15 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร ด้านการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม ภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}=3.95$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการควบคุมดูแลรักษาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}=4.10$) อยู่ในระดับเห็นด้วย รองลงมา คือ จัดให้มีกิจกรรมและสื่อในการศึกษาเรียนรู้ทรัพยากรไว้รองรับการท่องเที่ยว ($\bar{X}=4.08$) อยู่ในระดับเห็นด้วย และมีการควบคุมการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวด้านการใช้ประโยชน์ให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมในพื้นที่ ($\bar{X}=3.96$) อยู่ในระดับเห็นด้วย

ตอนที่ 4 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์หัวหน้าอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัด สกลนคร เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาอุทยานแห่งชาติภูผายลให้เป็น แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์หัวหน้าอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัด สกลนคร เพื่อศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาอุทยานแห่งชาติภูผายลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้าน การประชาสัมพันธ์และการให้ข้อมูลการท่องเที่ยว และด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของ อุทยานแห่งชาติภูผายล และแนวทางแก้ไข ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านสถานที่ท่องเที่ยว

ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข

1. สถานที่ท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายลมีจำนวนมากแต่กระจายอยู่ห่างไกลกัน ไม่เป็นหมวดหมู่และยังขาดจุดขายโดดเด่นเพียงพอที่จะดึงดูดใจนักท่องเที่ยวได้ สถานที่ท่องเที่ยว สำคัญบางแห่งยังเข้าไม่ถึง หรือยังไม่ได้ประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวทราบ ทั้งนี้เนื่องจากยังขาด การเชื่อมโยงเครือข่ายแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ให้สามารถจัดโปรแกรมหรือเส้นทางท่องเที่ยวที่ ต่อเนื่องกัน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะรู้จักเฉพาะอ่างเก็บน้ำห้วยหวด เนื่องจากตั้งอยู่ใกล้กับ บริเวณศูนย์บริการนักท่องเที่ยว จึงควรมีการประชาสัมพันธ์และเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวอื่นให้โดดเด่นเพิ่มเติมขึ้นมา

2. ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายลยังไม่ได้เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ ขาดการรวบรวมจุดเด่นของสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่งไว้เป็นฐานข้อมูลที่สมบูรณ์ และยังมีแหล่ง ท่องเที่ยวที่ไม่ได้ประชาสัมพันธ์อีกจำนวนมาก โดยเฉพาะภาครัฐยังไม่ได้เข้ามาสนับสนุนอย่าง เต็มที่ ดังนั้น จึงควรมีการสำรวจและจัดทำฐานข้อมูลจุดเด่นของสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่จะทำให้ได้รับงบประมาณในการดูแล รักษาสถานที่ท่องเที่ยวต่อไปด้วย

3. สถานที่ท่องเที่ยวบางแห่งเสื่อมโทรม ขาดการดูแลรักษา นอกจากนั้นยังขาดการ ควบคุมสถานที่ท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูผายล ทำให้สถานที่ ท่องเที่ยวบางแห่งมีเศษขยะ มูลฝอย

4. ขาดป้ายบอกทางและข้อมูลที่สำคัญของสถานที่ท่องเที่ยว นอกจากนั้นยังขาดป้าย ประชาสัมพันธ์ที่จะเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่น

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข

1. สิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ที่จอดรถ ห้องน้ำ บ้านพักรับรองยังไม่ได้มาตรฐานเพียงพอที่จะบริการแก่นักท่องเที่ยวได้ โดยเฉพาะห้องน้ำมีจำนวนไม่เพียงพอ บ้านพักรับรองมีจำนวนแค่ 2 หลังซึ่งยังไม่เพียงพอกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่ต้องการมาพักผ่อนในบ้านพักรับรอง ดังนั้น จึงควรมีการเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น โดยภาครัฐควรจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่งเพื่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณโดยรอบอุทยานแห่งชาติภูผายล

2. การเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวบางแห่งไม่สะดวก โดยเฉพาะถนนบริเวณทางเข้าเขตอุทยานแห่งชาติภูผายลนั้นยังไม่ได้มาตรฐานดีพอ จึงควรปรับปรุงถนนภายในเขตอุทยานแห่งชาติภูผายลให้ได้มาตรฐานที่ดี

ด้านการประชาสัมพันธ์และการให้ข้อมูลการท่องเที่ยว

ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข

1. จังหวัดสกลนครมีเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์จังหวัด แต่ไม่มีการปรับปรุงข้อมูลเป็นปัจจุบัน ข้อมูลในเว็บไซต์ตอบสนองกับการศึกษาและการปกครองมากกว่าการท่องเที่ยว ดังนั้น จึงควรต้องมีการจัดระบบการให้ข้อมูลทางเว็บไซต์ใหม่เพื่อให้สามารถนำมาใช้ในการประชาสัมพันธ์จูงใจสำหรับการท่องเที่ยวได้

2. ภาครัฐยังให้การสนับสนุนไม่เพียงพอ และขาดผู้นำภาครัฐที่จะดูแลด้านการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดสกลนคร อีกทั้งจังหวัดสกลนครจะเน้นให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมากกว่าที่จะเน้นประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

3. ข้อมูลการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายลไม่กระจายไปในหน่วยงานท่องเที่ยวและกลุ่มเป้าหมายอย่างเพียงพอ เช่น โรงแรมและรีสอร์ทที่นักท่องเที่ยวเข้าพักไม่มีเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจังหวัดสกลนคร จึงทำให้นักท่องเที่ยวไม่ได้รับทราบข้อมูลการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล ดังนั้น ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และกระจายข้อมูลไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว หน่วยราชการ และเชื่อมโยงข้อมูลการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายลเข้าในประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดสกลนคร

ด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข

1. ระบบการบริหารจัดการของอุทยานแห่งชาติภูผายลขาดการเชื่อมโยงแบบบูรณาการทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งขาดการเชื่อมโยงและดำเนินการให้สอดคล้องกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

2. ประชาชนในท้องถิ่นยังขาดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวทั้งในด้านการตัดสินใจ การแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ รวมถึงการพัฒนาการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล ซึ่งทางอุทยานแห่งชาติภูผายลก็ได้พยายามให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยว เช่น จัดทำอาหารเพื่อมาบริการนักท่องเที่ยวที่มาพักผ่อนในอุทยานแห่งชาติภูผายล เนื่องจากบุคลากรของอุทยานแห่งชาติภูผายลมีไม่เพียงพอในการที่จะประกอบอาหารเพื่อบริการนักท่องเที่ยว ดังนั้น ทางอุทยานแห่งชาติภูผายลจึงควรที่จะให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ตัดสินใจ และแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายลด้วย

3. อุทยานแห่งชาติภูผายลขาดงบประมาณและเงินทุนหมุนเวียนในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

4. บุคลากรของอุทยานแห่งชาติภูผายลยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ดังนั้น จึงควรมีการฝึกอบรมให้กับบุคลากรเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้มากขึ้น

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์สมมุติฐานข้อที่ 1 คือ ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร วิเคราะห์โดยหาค่าสถิติทดสอบไค - สแควร์ (Chi - Square test) ซึ่งสามารถวิเคราะห์สมมุติฐานรายข้อ ดังนี้

1. เพศ

1.1 เพศ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา

H_0 : เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา

H_1 : เพศ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา

ตาราง 16 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยว ด้านยานพาหนะที่เดินทางมา

ยานพาหนะที่เดินทางมา	เพศ		รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	ชาย	หญิง			
รถยนต์ส่วนตัว					
จำนวน	30	0	30		
% เพศ	42.3%	0.0%	23.4%		
รถจักรยานยนต์ส่วนตัว					
จำนวน	0	57	57	128.00*	0.00
% เพศ	0.0%	100.0%	44.5%		
รถยนต์ของบริษัททัวร์					
จำนวน	41	0	41		
% เพศ	57.7%	0.0%	32.0%		
รวม					
จำนวน	71	57	128		
% เพศ	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่มารถจักรยานยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 44.5 ซึ่งเป็นเพศหญิงทั้งหมด ร้อยละ 100.0

1.2 เพศ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง

H_0 : เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง

H_1 : เพศ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง

ตาราง 17 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง

จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง	เพศ		รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	ชาย	หญิง			
เดินทางคนเดียว					
จำนวน	2	0	2		
% เพศ	2.8%	0.0%	1.6%		
2 - 4 คน					
จำนวน	16	11	27		
% เพศ	22.5%	19.3%	21.1%	39.34*	0.00
5 - 7 คน					
จำนวน	24	9	33		
% เพศ	33.8%	15.8%	25.8%		

ตาราง 17 (ต่อ)

จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง	เพศ		รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	ชาย	หญิง			
8 - 10 คน					
จำนวน	26	8	34		
% เพศ	36.6%	14.0%	26.6%		
11 คนขึ้นไป					
จำนวน	3	29	32		
% เพศ	4.2%	50.9%	25.0%		
รวม					
จำนวน	71	57	128		
% เพศ	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่ระหว่าง 8 - 10 คน ร้อยละ 26.6 ซึ่งเป็นเพศชายมากที่สุด ร้อยละ 36.6

1.3 เพศ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

H_0 : เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

H_1 : เพศ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

ตาราง 18 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว	เพศ		รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	ชาย	หญิง			
ครอบครัว					
จำนวน	9	4	13		
% เพศ	12.7%	7.0%	10.2%		
กลุ่มเพื่อน					
จำนวน	16	18	34		
% เพศ	22.5%	31.6%	26.6%		
มาพร้อมกับสถาบันการศึกษา				2.03	0.36
จำนวน	46	35	81		
% เพศ	64.8%	61.4%	63.3%		
รวม					
จำนวน	71	57	128		
% เพศ	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) >0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) และยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

1.4 เพศ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

H_0 : เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

H_1 : เพศ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

ตาราง 19 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว	เพศ		รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	ชาย	หญิง			
พักผ่อน					
จำนวน	6	2	8		
% เพศ	8.5%	3.5%	6.3%		
สัมผัสธรรมชาติ					
จำนวน	9	9	18		
% เพศ	12.7%	15.8%	14.1%		
ศึกษาหาความรู้					
จำนวน	40	30	70	4.08	0.40
% เพศ	56.3%	52.6%	54.7%		

ตาราง 19 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว	เพศ		รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	ชาย	หญิง			
ผจญภัย					
จำนวน	2	0	2		
% เพศ	2.8%	0.0%	1.6%		
ออกกำลังกาย					
จำนวน	14	16	30		
% เพศ	19.7%	28.1%	23.4%		
รวม					
จำนวน	71	57	128		
% เพศ	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) >0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) และยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

1.5 เพศ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล

H_0 : เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล

H_1 : เพศ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล

ตาราง 20 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล

สื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล	เพศ		รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	ชาย	หญิง			
โทรทัศน์					
จำนวน	4	8	12	2.63	0.11
% เพศ	3.1%	7.4%	5.1%		
วิทยุ					
จำนวน	19	13	32	0.26	0.61
% เพศ	14.8%	12.0%	13.6%		
หนังสือพิมพ์					
จำนวน	4	3	7	0.01	0.93
% เพศ	3.1%	2.8%	3.0%		
หนังสือท่องเที่ยว / นิตยสาร / วารสาร					
จำนวน	15	6	21	2.59	0.11
% เพศ	11.7%	5.6%	8.9%		
ป้ายโฆษณา					
จำนวน	15	12	27	0.00	0.99
% เพศ	11.7%	11.1%	11.4%		

ตาราง 20 (ต่อ)

สื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการ ท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล	เพศ		รวม	Chi- Square	Sig. (2- sided)
	ชาย	หญิง			
โบรชัวร์/ แผ่นพับ / แผ่นปลิว / โปสเตอร์					
จำนวน	11	5	16	1.31	0.25
% เพศ	8.6%	4.6%	6.8%		
คนรู้จักแนะนำ (เช่น เพื่อน / ครู อาจารย์)					
จำนวน	36	45	81	10.85*	0.00
% เพศ	28.1%	41.7%	34.3%		
การประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานด้านการ ท่องเที่ยว					
จำนวน	13	8	21	0.42	0.52
% เพศ	10.2%	7.4%	8.9%		
เว็บไซต์					
จำนวน	11	8	19	0.05	0.82
% เพศ	8.6%	7.4%	8.1%		
รวม					
จำนวน	128	108	236		
% เพศ	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล เมื่อให้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า

ว่าเพศมีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อคนรู้จักแนะนำ (เช่น เพื่อน / ครู อาจารย์) เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สื่อนอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์ โดยส่วนใหญ่คนรู้จักแนะนำ (เช่น เพื่อน / ครู อาจารย์) ร้อยละ 34.3 ซึ่งเป็นเพศหญิงมากที่สุด ร้อยละ 41.7

2. อายุ

2.1 อายุ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา

H_0 : อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา

H_1 : อายุ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา

ตาราง 21 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา

ยานพาหนะที่เดินทางมา	อายุ			รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	ไม่เกิน 20 ปี	21 - 30 ปี	51 - 60 ปี			
รถยนต์ส่วนตัว						
จำนวน	15	12	3	30		
% อายุ	14.7%	52.2%	100.0%	23.4%		
รถจักรยานยนต์ส่วนตัว						
จำนวน	46	11	0	57	30.78*	0.00
% อายุ	45.1%	47.8%	0.0%	44.5%		
รถยนต์ของบริษัททัวร์						
จำนวน	41	0	0	41		
% อายุ	40.2%	0.0%	0.0%	32.0%		
รวม						
จำนวน	102	23	3	128		
% อายุ	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่เดินทางมาโดยรถจักรยานยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 44.5 ซึ่งมีอายุระหว่าง 21 - 30 ปีมากที่สุด ร้อยละ 47.8

2.2 อายุ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง

H_0 : อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง

H_1 : อายุ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง

ตาราง 22 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง

จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง	อายุ			รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	ไม่เกิน 20 ปี	21 - 30 ปี	51 - 60 ปี			
เดินทางคนเดียว						
จำนวน	2	0	0	2		
% อายุ	2.0%	0.0%	0.0%	1.6%		
2 - 4 คน						
จำนวน	4	23	0	27	113.35*	0.00
% อายุ	3.9%	100.0%	0.0%	21.1%		
5 - 7 คน						
จำนวน	33	0	0	33		
% อายุ	32.4%	0.0%	0.0%	25.8%		

ตาราง 22 (ต่อ)

จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง	อายุ			รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	ไม่เกิน 20 ปี	21 - 30 ปี	51 - 60 ปี			
8 - 10 คน						
จำนวน	34	0	0	34		
% อายุ	33.3%	0.0%	0.0%	26.6%		
11 คนขึ้นไป						
จำนวน	29	0	3	32		
% อายุ	28.4%	0.0%	100.0%	25.0%		
รวม						
จำนวน	102	23	3	128		
% อายุ	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมุติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมุติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่ระหว่าง 8 - 10 คน ร้อยละ 26.6 ซึ่งอายุไม่เกิน 20 ปีมากที่สุด ร้อยละ 33.3

2.3 อายุ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

H_0 : อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

H_1 : อายุ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

ตาราง 23 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว	อายุ			รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	ไม่เกิน 20 ปี	21 - 30 ปี	51 - 60 ปี			
ครอบครัว						
จำนวน	3	10	0	13		
% อายุ	2.9%	43.5%	0.0%	10.2%		
กลุ่มเพื่อน						
จำนวน	27	6	1	34	35.52*	0.00
% อายุ	26.5%	26.1%	33.3%	26.6%		
มาพร้อมกับสถาบันการศึกษา						
จำนวน	72	7	2	81		
% อายุ	70.6%	30.4%	66.7%	63.3%		
รวม						
จำนวน	102	23	3	128		
% อายุ	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 23 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับลักษณะพฤติกรรม การเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรม การเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่มาพร้อมกับสถาบันการศึกษา ร้อยละ 63.3 ซึ่งอายุไม่เกิน 20 ปีมากที่สุด ร้อยละ 70.6

2.4 อายุ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้าน วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

H_0 : อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้าน วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

H_1 : อายุ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้าน วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

ตาราง 24 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับลักษณะพฤติกรรม การเดินทางท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ของ การเดินทางท่องเที่ยว	อายุ			รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	ไม่เกิน 20 ปี	21 - 30 ปี	51 - 60 ปี			
พักผ่อน						
จำนวน	0	5	3	8		
% อายุ	0.0%	21.7%	100.0%	6.3%		
สัมผัสธรรมชาติ						
จำนวน	2	16	0	18	153.44*	0.00
% อายุ	2.0%	69.6%	0.0%	14.1%		
ศึกษาหาความรู้						
จำนวน	70	0	0	70		
% อายุ	68.6%	0.0%	0.0%	54.7%		

ตาราง 24 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของ การเดินทางท่องเที่ยว	อายุ			รวม	Chi- Square	Sig. (2- sided)
	ไม่เกิน 20 ปี	21 - 30 ปี	51 - 60 ปี			
ผจญภัย						
จำนวน	0	2	0	2		
% อายุ	0.0%	8.7%	0.0%	1.6%		
ออกกำลังกาย						
จำนวน	30	0	0	30		
% อายุ	29.4%	0.0%	0.0%	23.4%		
รวม						
จำนวน	102	23	3	128		
% อายุ	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 24 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่มาเพื่อศึกษาหาความรู้ ร้อยละ 54.7 ซึ่งอายุไม่เกิน 20 ปี มากที่สุด ร้อยละ 68.6

2.5 อายุ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล

H_0 : อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล

H_1 : อายุ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล

ตาราง 25 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล

สื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล	อายุ			รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	ไม่เกิน 20 ปี	21 - 30 ปี	51 - 60 ปี			
โทรทัศน์						
จำนวน	10	2	0	12	0.34	0.84
% อายุ	4.9%	7.4%	0.0%	5.1%		
วิทยุ						
จำนวน	32	0	0	32	10.88*	0.00
% อายุ	15.5%	0.0%	0.0%	13.6%		
หนังสือพิมพ์						
จำนวน	7	0	0	7	1.89	0.39
% อายุ	3.4%	0.0%	0.0%	3.0%		
หนังสือหน้าเที่ยว / นิตยสาร / วารสาร						
จำนวน	21	0	0	21	6.40*	0.04
% อายุ	10.2%	0.0%	0.0%	8.9%		
ป้ายโฆษณา						
จำนวน	25	2	0	27	3.64	0.16
% อายุ	12.1%	7.4%	0.0%	11.4%		

ตาราง 25 (ต่อ)

สื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับ การท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติ ภูผายล	อายุ			รวม	Chi- Square	Sig. (2-sided)
	ไม่เกิน 20 ปี	21 - 30 ปี	51 - 60 ปี			
โบรชัวร์/ แผ่นพับ / แผ่นปลิว / โปสเตอร์						
จำนวน	14	2	0	16	0.87	0.65
% อายุ	6.8%	7.4%	0.0%	6.8%		
คนรู้จักแนะนำ (เช่น เพื่อน / ครู อาจารย์)						
จำนวน	63	18	0	81	7.49*	0.02
% อายุ	30.6%	66.7%	0.0%	34.3%		
การประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานด้าน การท่องเที่ยว						
จำนวน	21	0	0	21	6.40*	0.04
% อายุ	10.2%	0.0%	0.0%	8.9%		
เว็บไซต์						
จำนวน	13	3	3	19	17.62*	0.00
% อายุ	6.3%	11.1%	100.0%	8.1%		
รวม						
จำนวน	206	27	3	236		
% อายุ	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 25 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับลักษณะพฤติกรรม
การเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติ
ภูผายล เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-
sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมุติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมุติฐานรอง (H_1) หมายความว่า
อายุ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อวิทยุ หนังสือพิมพ์ /

นิตยสาร/วารสาร คนรู้จักแนะนำ (เช่น เพื่อน/ครู อาจารย์) การประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานด้านการท่องเที่ยว และเว็บไซต์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สื่อนอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์ โดยส่วนใหญ่ทราบจากคนรู้จักแนะนำ (เช่น เพื่อน/ครู อาจารย์) ร้อยละ 34.3 ซึ่งมีอายุระหว่าง 21 - 30 ปี มากที่สุด ร้อยละ 66.7

3. การศึกษา

3.1 การศึกษา มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา

H_0 : การศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา

H_1 : การศึกษา มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา

ตาราง 26 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา

ยานพาหนะที่เดินทางมา	การศึกษา					รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	อนุปริญญา/ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี			
รถยนต์ส่วนตัว								
จำนวน	13	0	3	11	3	30		
% การศึกษา	44.8%	0.0%	100.0%	50.0%	100.0%	23.4%		
รถจักรยานยนต์ส่วนตัว								
จำนวน	16	30	0	11	0	57	80.49*	0.00
% การศึกษา	55.2%	42.3%	0.0%	50.0%	0.0%	44.5%		
รถยนต์ของบริษัททัวร์								
จำนวน	0	41	0	0	0	41		
% การศึกษา	0.0%	57.7%	0.0%	0.0%	0.0%	32.0%		
รวม								
จำนวน	29	71	3	22	3	128		
% การศึกษา	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 26 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับลักษณะพฤติกรรม การเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การศึกษา มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรม การเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่มารถจักรยานยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 44.5 ซึ่งเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มากที่สุด ร้อยละ 55.2

3.2 การศึกษา มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้าน จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง

H_0 : การศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยว ด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง

H_1 : การศึกษา มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้าน จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง

ตาราง 27 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับลักษณะพฤติกรรม การเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง

จำนวนสมาชิก ที่ร่วมเดินทาง	การศึกษา					รวม	Chi- Square	Sig. (2- sided)
	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช.	อนุปริญญา/ ปวส.	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญา ตรี			
เดินทางคนเดียว								
จำนวน	0	1	0	1	0	2		
% การศึกษา	0.0%	1.4%	0.0%	4.5%	0.0%	1.6%		
2 - 4 คน								
จำนวน	2	4	0	18	3	27	117.29*	0.00
% การศึกษา	6.9%	5.6%	0.0%	81.8%	100.0%	21.1%		
5 - 7 คน								
จำนวน	20	13	0	0	0	33		
% การศึกษา	69.0%	18.3%	0.0%	0.0%	0.0%	25.8%		

ตาราง 27 (ต่อ)

จำนวนสมาชิก ที่ร่วมเดินทาง	การศึกษา					รวม	Chi- Square	Sig. (2- sided)
	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย / ปวช.	อนุปริญญา / ปวส.	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญา ตรี			
8 - 10 คน								
จำนวน	4	27	3	0	0	34		
% การศึกษา	13.8%	38.0%	100.0%	0.0%	0.0%	26.6%		
11 คนขึ้นไป								
จำนวน	3	26	0	3	0	32		
% การศึกษา	10.3%	36.6%	0.0%	13.6%	0.0%	25.0%		
รวม								
จำนวน	29	71	3	22	3	128		
% การศึกษา	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 27 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับลักษณะพฤติกรรม
การเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ใน
การทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก
(H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การศึกษา มีความสัมพันธ์กับลักษณะ
พฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่มาระหว่าง 8 - 10 คน ร้อยละ 26.6 ซึ่งเรียนในระดับอนุปริญญา /
ปวส. มากที่สุด ร้อยละ 100.0

3.3 การศึกษา มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

H_0 : การศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

H_1 : การศึกษา มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

ตาราง 28 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว	การศึกษา					รวม	Chi-Square	Sig.(2-sided)
	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	อนุปริญญา / ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี			
ครอบครัว								
จำนวน	0	0	3	7	3	13		
% การศึกษา	0.0%	0.0%	100.0%	31.8%	100.0%	10.2%		
กลุ่มเพื่อน								
จำนวน	29	0	0	5	0	34	185.84*	0.00
% การศึกษา	100.0%	0.0%	0.0%	22.7%	0.0%	26.6%		
มาพร้อมกับสถาบันการศึกษา								
จำนวน	0	71	0	10	0	81		
% การศึกษา	0.0%	100.0%	0.0%	45.5%	0.0%	63.3%		
รวม								
จำนวน	29	71	3	22	3	128		
% การศึกษา	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 28 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2)

ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมุติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมุติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การศึกษา มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวทางด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่มาพร้อมกับสถาบันการศึกษา ร้อยละ 63.3 ซึ่งเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.มากที่สุด ร้อยละ 100.0

3.4 การศึกษา มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

H_0 : การศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

H_1 : การศึกษา มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

ตาราง 29 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว	การศึกษา					รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	อนุปริญญา / ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี			
พักผ่อน								
จำนวน	0	0	0	5	3	8		
% การศึกษา	0.0%	0.0%	0.0%	22.7%	100.0%	6.3%		
สัมพันธ์ธรรมชาติ								
จำนวน	0	1	0	17	0	18		
% การศึกษา	0.0%	1.4%	0.0%	77.3%	0.0%	14.1%		
							286.78*	0.00
ศึกษาหาความรู้								
จำนวน	0	70	0	0	0	70		
% การศึกษา	0.0%	98.6%	0.0%	0.0%	0.0%	54.7%		
ผจญภัย								
จำนวน	2	0	0	0	0	2		
% การศึกษา	6.9%	0.0%	0.0%	0.0%	0.0%	1.6%		

ตาราง 29 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว	การศึกษา					รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	อนุปริญญา / ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี			
ออกกำลังกาย								
จำนวน	27	0	3	0	0	30		
% การศึกษา	93.1%	0.0%	100.0%	0.0%	0.0%	23.4%		
รวม								
จำนวน	29	71	3	22	3	128		
% การศึกษา	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 29 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา กับลักษณะพฤติกรรม การเดินทางท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การศึกษา มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่มาเพื่อศึกษาหาความรู้ ร้อยละ 54.7 ซึ่งเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. มากที่สุด ร้อยละ 98.6

3.5 การศึกษา มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล

H_0 : การศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล

H_1 : การศึกษา มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล

ตาราง 30 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับลักษณะพฤติกรรม
การเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการ
การท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล

สื่อที่ทราบข่าวหรือ กิจกรรมเกี่ยวกับการ ท่องเที่ยวของอุทยาน แห่งชาติภูผายล	การศึกษา					รวม	Chi- Square	Sig. (2- sided)
	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย / ปวช.	อนุปริญญา / ปวส.	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี			
โทรทัศน์								
จำนวน	5	7	0	0	0	12	5.03	0.28
% การศึกษา	8.9%	5.2%	0.0%	0.0%	0.0%	5.1%		
วิทยุ								
จำนวน	13	16	3	0	0	32	23.64*	0.00
% การศึกษา	23.2%	11.9%	14.3%	0.0%	0.0%	13.6%		
หนังสือพิมพ์								
จำนวน	1	6	0	0	0	7	3.07	0.55
% การศึกษา	1.8%	4.5%	0.0%	0.0%	0.0%	3.0%		
หนังสือแนะนำ / นิตยสาร / วารสาร								
จำนวน	3	15	3	0	0	21	22.12*	0.00
% การศึกษา	5.4%	11.2%	14.3%	0.0%	0.0%	8.9%		
ป้ายโฆษณา								
จำนวน	7	17	3	0	0	27	18.41*	0.00
% การศึกษา	12.5%	12.7%	14.3%	0.0%	0.0%	11.4%		
โบรชัวร์/ แผ่นพับ / แผ่น ปลิว / โปสเตอร์								
จำนวน	4	9	3	0	0	16	24.62*	0.00
% การศึกษา	7.1%	6.7%	14.3%	0.0%	0.0%	6.8%		
คนรู้จักแนะนำ (เช่น เพื่อน / ครู อาจารย์)								
จำนวน	17	43	3	15	3	81	4.21	0.38
% การศึกษา	30.4%	32.1%	14.3%	68.2%	100.0%	34.3%		

ตาราง 30 (ต่อ)

สื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล	การศึกษา					รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	อนุปริญญา/ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี			
การประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานด้านการท่องเที่ยว								
จำนวน	5	13	3	0	0	21	20.39*	0.00
%	8.9%	9.7%	14.3%	0.0%	0.0%	8.9%		
การศึกษา								
เว็บไซต์								
จำนวน	1	8	3	7	0	19	26.45*	0.00
%	1.8%	6.0%	14.3%	31.8%	0.0%	8.1%		
การศึกษา								
หนังสือพิมพ์								
จำนวน	1	6	0	0	0	7	4.21	0.38
%	1.8%	4.5%	0.0%	0.0%	0.0%	3.0%		
การศึกษา								
รวม								
จำนวน	56	134	21	22	3	236		
%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		
การศึกษา								

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 30 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) < 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การศึกษา มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อวิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร / วารสาร, ป้ายโฆษณา โบรชัวร์/ แผ่นพับ / แผ่นปลิว / โปสเตอร์ การประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานด้านการท่องเที่ยว และเว็บไซต์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สื่ออนั้นนั้นไม่มีความสัมพันธ์ โดยส่วน

ใหญ่ทราบจากคนรู้จักแนะนำ (เช่น เพื่อน / ครู อาจารย์) ร้อยละ 34.3 ซึ่งมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมากที่สุด ร้อยละ 100.0

4. อาชีพ

4.1 อาชีพ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา

H_0 : อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา

H_1 : อาชีพ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา

ตาราง 31 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา

ยานพาหนะที่เดินทางมา	อาชีพ				รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	บริษัทเอกชน	เกษตรกร	นักเรียน / นักศึกษา			
รถยนต์ส่วนตัว							
จำนวน	6	8	2	14	30		
% อาชีพ	75.0%	44.4%	100.0%	14.0%	23.4%		
รถจักรยานยนต์ส่วนตัว							
จำนวน	2	9	0	46	57		
% อาชีพ	25.0%	50.0%	0.0%	46.0%	44.5%		
รถยนต์ของบริษัททัวร์							
จำนวน	0	1	0	40	41		
% อาชีพ	0.0%	5.6%	0.0%	40.0%	32.0%		
รวม							
จำนวน	8	18	2	100	128		
% อาชีพ	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 31 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อาชีพ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่มารดจักรยานยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 44.5 ซึ่งมีอาชีพทำงานบริษัทเอกชนมากที่สุด ร้อยละ 50.0

4.2 อาชีพ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง

H_0 : อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง

H_1 : อาชีพ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง

ตาราง 32 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง

จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง	อาชีพ				รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	บริษัทเอกชน	เกษตรกร	นักเรียน / นักศึกษา			
เดินทางคนเดียว							
จำนวน	0	2	0	0	2		
% อาชีพ	0.0%	11.1%	0.0%	0.0%	1.6%		
2 - 4 คน							
จำนวน	5	16	2	4	27	102.60*	0.00
% อาชีพ	62.5%	88.9%	100.0%	4.0%	21.1%		
5 - 7 คน							
จำนวน	0	0	0	33	33		
% อาชีพ	0.0%	0.0%	0.0%	33.0%	25.8%		

ตาราง 32 (ต่อ)

จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง	อาชีพ				รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	บริษัทเอกชน	เกษตรกร	นักเรียน / นักศึกษา			
8 - 10 คน							
จำนวน	0	0	0	34	34		
% อาชีพ	0.0%	0.0%	0.0%	34.0%	26.6%		
11 คนขึ้นไป							
จำนวน	3	0	0	29	32		
% อาชีพ	37.5%	0.0%	0.0%	29.0%	25.0%		
รวม							
จำนวน	8	18	2	100	128		
% อาชีพ	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 32 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อาชีพ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่มา 8 - 10 คน ร้อยละ 26.6 ซึ่งมีอาชีพนักเรียน / นักศึกษามากที่สุด ร้อยละ 34.0

4.3 อาชีพ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

H_0 : อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

H_1 : อาชีพ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

ตาราง 33 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับลักษณะพฤติกรรม
การเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

ลักษณะในการเดินทาง ท่องเที่ยว	อาชีพ				รวม	Chi- Square	Sig. (2- sided)
	รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	บริษัทเอกชน	เกษตรกร	นักเรียน / นักศึกษา			
ครอบครัว							
จำนวน	3	7	0	3	13		
% อาชีพ	37.5%	38.9%	0.0%	3.0%	10.2%		
กลุ่มเพื่อน							
จำนวน	2	3	2	27	34		
% อาชีพ	25.0%	16.7%	100.0%	27.0%	26.6%	34.33*	0.00
มาพร้อมกับสถาบันการศึกษา							
จำนวน	3	8	0	70	81		
% อาชีพ	37.5%	44.4%	0.0%	70.0%	63.3%		
รวม							
จำนวน	8	18	2	100	128		
% อาชีพ	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 33 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อาชีพ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่มาพร้อมกับสถาบันการศึกษา ร้อยละ 63.3 ซึ่งมีอาชีพนักเรียน / นักศึกษามากที่สุด ร้อยละ 70.0

4.4 อาชีพ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้าน
วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

H_0 : อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้าน
วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

H_1 : อาชีพ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้าน
วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

ตาราง 34 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับลักษณะพฤติกรรม
การเดินทางท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ของการเดินทาง ท่องเที่ยว	อาชีพ				รวม	Chi- Square	Sig. (2- sided)
	รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	บริษัทเอกชน	เกษตรกร	นักเรียน / นักศึกษา			
พักผ่อน							
จำนวน	8	0	0	0	8		
% อาชีพ	100.0%	0.0%	0.0%	0.0%	6.3%		
สัมผัสธรรมชาติ							
จำนวน	0	18	0	0	18		
% อาชีพ	0.0%	100.0%	0.0%	0.0%	14.1%		
ศึกษาหาความรู้							
จำนวน	0	0	0	70	70		
% อาชีพ	0.0%	0.0%	0.0%	70.0%	54.7%		
ผจญภัย							
จำนวน	0	0	2	0	2		
% อาชีพ	0.0%	0.0%	100.0%	0.0%	1.6%		
ออกกำลังกาย							
จำนวน	0	0	0	30	30		
% อาชีพ	0.0%	0.0%	0.0%	30.0%	23.4%		
รวม							
จำนวน	8	18	2	100	128		
% อาชีพ	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 34 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อาชีพ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่มาเพื่อศึกษาหาความรู้ ร้อยละ 54.7 ซึ่งมีอาชีพนักเรียน / นักศึกษามากที่สุด ร้อยละ 70.0

4.5 อาชีพ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล

H_0 : อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล

H_1 : อาชีพ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล

ตาราง 35 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล

สื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรม เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของ อุทยานแห่งชาติภูผายล	อาชีพ					Chi- Square	Sig. (2- sided)
	รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	บริษัทเอกชน	เกษตรกร	นักเรียน / นักศึกษา	รวม		
โทรทัศน์							
จำนวน	0	0	2	10	12	22.07*	0.00
% อาชีพ	0.0%	0.0%	33.3%	4.9%	5.1%		
วิทยุ							
จำนวน	0	1	0	31	32	8.88*	0.03
% อาชีพ	0.0%	5.6%	0.0%	15.2%	13.6%		

ตาราง 35 (ต่อ)

สื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรม เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของ อุทยานแห่งชาติภูผายล	อาชีพ				รวม	Chi- Square	Sig. (2- sided)
	รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	บริษัทเอกชน	เกษตรกร	นักเรียน / นักศึกษา			
หนังสือพิมพ์							
จำนวน	0	0	0	7	7	2.07	0.56
% อาชีพ	0.0%	0.0%	0.0%	3.4%	3.0%		
หนังสือแนะนำเที่ยว / นิตยสาร / วารสาร							
จำนวน	0	0	0	21	21	7.03	0.07
% อาชีพ	0.0%	0.0%	0.0%	10.3%	8.9%		
ป้ายโฆษณา							
จำนวน	0	0	2	25	27	15.35*	0.00
% อาชีพ	0.0%	0.0%	33.3%	12.3%	11.4%		
โบรชัวร์/ แผ่นพับ / แผ่นปลิว / โปสเตอร์							
จำนวน	0	0	2	14	16	17.92*	0.00
% อาชีพ	0.0%	0.0%	33.3%	6.9%	6.8%		
คนรู้จักแนะนำ (เช่น เพื่อน/ ครู อาจารย์)							
จำนวน	3	15	0	63	81	8.85*	0.03
% อาชีพ	37.5%	83.3%	0.0%	30.9%	34.3%		
การประชาสัมพันธ์จาก หน่วยงานด้านการท่องเที่ยว							
จำนวน	0	0	0	21	21	7.03	0.07
% อาชีพ	0.0%	0.0%	0.0%	10.3%	8.9%		
เว็บไซต์							
จำนวน	5	2	0	12	19	15.56*	0.00
% อาชีพ	62.5%	11.1%	0.0%	5.9%	8.1%		
รวม							
จำนวน	8	18	6	204	236		
% อาชีพ	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 35 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อโทรทัศน์ วิทยุ ป้ายโฆษณา โบรชัวร์/ แผ่นพับ / แผ่นปลิว / โปสเตอร์ คนรู้จักแนะนำ (เช่น เพื่อน / ครู อาจารย์) และเว็บไซต์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สื่อนอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์ โดยส่วนใหญ่ทราบจากคนรู้จักแนะนำ (เช่น เพื่อน / ครู อาจารย์) ร้อยละ 34.3 ซึ่งอาชีพทำงานบริษัทเอกชนมากที่สุด ร้อยละ 83.3

5. รายได้

5.1 รายได้ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา

H_0 : รายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา

H_1 : รายได้ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา

ตาราง 36 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา

ยานพาหนะที่เดินทางมา	รายได้					รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	ไม่เกิน 5,000 บาท	5,001 - 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	15,001 - 20,000 บาท	20,001 บาทขึ้นไป			
รถยนต์ส่วนตัว	จำนวน 12	7	3	6	2	30	39.10*	0.00
% รายได้	12.9%	46.7%	37.5%	100.0%	33.3%	23.4%		
รถจักรยานยนต์ส่วนตัว	จำนวน 46	2	5	0	4	57		
% รายได้	49.5%	13.3%	62.5%	0.0%	66.7%	44.5%		

ตาราง 36 (ต่อ)

ยานพาหนะที่เดินทางมา	รายได้					รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	ไม่เกิน 5,000 บาท	5,001 - 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	15,001 - 20,000 บาท	20,001 บาทขึ้นไป			
รถยนต์ของบริษัททัวร์								
จำนวน	35	6	0	0	0	41		
% รายได้	37.6%	40.0%	0.0%	0.0%	0.0%	32.0%		
รวม								
จำนวน	93	15	8	6	6	128		
% รายได้	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 36 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายได้ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านยานพาหนะที่เดินทางมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่มารถจักรยานยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 44.5 ซึ่งมีรายได้ตั้งแต่ 20,001 บาทขึ้นไปมากที่สุด ร้อยละ 66.7

5.2 รายได้ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง

H_0 : รายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง

H_1 : รายได้ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง

ตาราง 37 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับลักษณะพฤติกรรม
การเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง

จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง	รายได้					รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	ไม่เกิน 5,000 บาท	5,001 - 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	15,001 - 20,000 บาท	20,001 บาทขึ้นไป			
เดินทางคนเดียว								
จำนวน	0	1	0	0	1	2		
% รายได้	0.0%	6.7%	0.0%	0.0%	16.7%	1.6%		
2 - 4 คน								
จำนวน	4	7	8	3	5	27		
% รายได้	4.3%	46.7%	100.0%	50.0%	83.3%	21.1%		
5 - 7 คน								
จำนวน	28	5	0	0	0	33		
% รายได้	30.1%	33.3%	0.0%	0.0%	0.0%	25.8%	91.82*	0.00
8 - 10 คน								
จำนวน	32	2	0	0	0	34		
% รายได้	34.4%	13.3%	0.0%	0.0%	0.0%	26.6%		
11 คนขึ้นไป								
จำนวน	29	0	0	3	0	32		
% รายได้	31.2%	0.0%	0.0%	50.0%	0.0%	25.0%		
รวม								
จำนวน	93	15	8	6	6	128		
% รายได้	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 37 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายได้ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

โดยส่วนใหญ่มีระหว่าง 8-10 คน ร้อยละ 26.6 ซึ่งมีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 34.4

5.3 รายได้ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

H_0 : รายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

H_1 : รายได้ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

ตาราง 38 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว	รายได้					รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	ไม่เกิน 5,000 บาท	5,001 - 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	15,001 - 20,000 บาท	20,001 บาทขึ้นไป			
ครอบครัว								
จำนวน	2	2	3	3	3	13		
% รายได้	2.2%	13.3%	37.5%	50.0%	50.0%	10.2%		
กลุ่มเพื่อน								
จำนวน	26	5	2	1	0	34		
% รายได้	28.0%	33.3%	25.0%	16.7%	0.0%	26.6%		
มาพร้อมกับสถาบันการศึกษา							35.55*	0.00
จำนวน	65	8	3	2	3	81		
% รายได้	69.9%	53.3%	37.5%	33.3%	50.0%	63.3%		
รวม								
จำนวน	93	15	8	6	6	128		
% รายได้	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 38 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวที่วัดด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายได้ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวที่วัดด้านลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่มาพร้อมกับสถาบันการศึกษา ร้อยละ 63.3 ซึ่งมีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาทมากที่สุด ร้อยละ 69.9

5.4 รายได้ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวที่วัดวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

H_0 : รายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวที่วัดวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

H_1 : รายได้ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวที่วัดวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

ตาราง 39 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวที่วัดวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว	รายได้					รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	ไม่เกิน 5,000 บาท	5,001 - 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	15,001 - 20,000 บาท	20,001 บาทขึ้นไป			
พักผ่อน								
จำนวน	0	2	0	6	0	8		
% รายได้	0.0%	13.3%	0.0%	100.0%	0.0%	6.3%		
สัมผัสธรรมชาติ								
จำนวน	0	4	8	0	6	18	219.70*	0.00
% รายได้	0.0%	26.7%	100.0%	0.0%	100.0%	14.1%		
ศึกษาหาความรู้								
จำนวน	65	5	0	0	0	70		
% รายได้	69.9%	33.3%	0.0%	0.0%	0.0%	54.7%		

ตาราง 39 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของการเดินทาง ท่องเที่ยว	รายได้					รวม	Chi- Square	Sig. (2- sided)
	ไม่เกิน 5,000 บาท	5,001 - 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	15,001 - 20,000 บาท	20,001 - บาทขึ้นไป			
ผจญภัย								
จำนวน	0	2	0	0	0	2		
% รายได้	0.0%	13.3%	0.0%	0.0%	0.0%	1.6%		
ออกกำลังกาย								
จำนวน	28	2	0	0	0	30		
% รายได้	30.1%	13.3%	0.0%	0.0%	0.0%	23.4%		
รวม								
จำนวน	93	15	8	6	6	128		
% รายได้	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 39 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายได้ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่มาเพื่อศึกษาหาความรู้ ร้อยละ 54.7 ซึ่งมีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาทมากที่สุด ร้อยละ 69.9

5.5 รายได้ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้วยยานพาหนะหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล

H_0 : รายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้วยยานพาหนะหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล

H_1 : รายได้ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้วยยานพาหนะหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล

ตาราง 40 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้วยยานพาหนะหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล

สื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรม เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของ อุทยานแห่งชาติภูผายล	รายได้					รวม	Chi- Square	Sig. (2- sided)
	ไม่เกิน 5,000 บาท	5,001 - 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	15,001 - 20,000 บาท	20,001 - บาทขึ้นไป			
โทรทัศน์								
จำนวน	10	2	0	0	0	12	2.55	0.64
% รายได้	5.3%	7.4%	0.0%	0.0%	0.0%	5.1%		
วิทยุ								
จำนวน	29	3	0	0	0	32	8.76	0.07
% รายได้	15.3%	11.1%	0.0%	0.0%	0.0%	13.6%		
หนังสือพิมพ์								
จำนวน	6	1	0	0	0	7	1.37	0.85
% รายได้	3.2%	3.7%	0.0%	0.0%	0.0%	3.0%		
หนังสือแนะนำเที่ยว / นิตยสาร / วารสาร								
จำนวน	19	2	0	0	0	21	5.13	0.28
% รายได้	10.1%	7.4%	0.0%	0.0%	0.0%	8.9%		
ป้ายโฆษณา								
จำนวน	23	4	0	0	0	27	6.37	0.17
% รายได้	12.2%	14.8%	0.0%	0.0%	0.0%	11.4%		

ตาราง 40 (ต่อ)

สื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรม เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของ อุทยานแห่งชาติภูผายล	รายได้					รวม	Chi- Square	Sig. (2- sided)
	ไม่เกิน 5,000 บาท	5,001 - 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	15,001 - 20,000 บาท	20,001 - 20,001 บาทขึ้นไป			
โบรชัวร์/ แผ่นพับ / แผ่นปลิว / โปสเตอร์								
จำนวน	12	4	0	0	0	16	5.62	0.23
% รายได้	6.3%	14.8%	0.0%	0.0%	0.0%	6.8%		
คนรู้จักแนะนำ (เช่น เพื่อน / ครู อาจารย์)								
จำนวน	59	7	8	3	4	81	6.91	0.14
% รายได้	31.2%	25.9%	100.0%	50.0%	66.7%	34.3%		
การประชาสัมพันธ์จากหน่วยงาน ด้านการท่องเที่ยว								
จำนวน	20	1	0	0	0	21	6.73	0.15
% รายได้	10.6%	3.7%	0.0%	0.0%	0.0%	8.9%		
เว็บไซต์								
จำนวน	11	3	0	3	2	19	9.87*	0.04
% รายได้	5.8%	11.1%	0.0%	50.0%	33.3%	8.1%		
รวม								
จำนวน	189	27	8	6	6	236		
% รายได้	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 40 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) < 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายได้ มีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวด้านสื่อเว็บไซต์ เกี่ยวกับ

การท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สื่อนอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์ โดยส่วนใหญ่ทราบจากคนรู้จักแนะนำ (เช่น เพื่อน / ครู อาจารย์) ร้อยละ 34.3 ซึ่งมีรายได้ตั้งแต่ 20,001 บาทขึ้นไปมากที่สุด ร้อยละ 66.7

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์สมมุติฐานข้อที่ 2 คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายลแตกต่างกันวิเคราะห์โดยใช้ t-test และ F-test

1. เพศ ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายลแตกต่างกัน

H_0 : เพศ ที่แตกต่างกัน ไม่มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายลแตกต่างกัน

H_1 : เพศ ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายลแตกต่างกัน

ตาราง 41 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร จำแนกตามเพศ

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล	เพศ	Mean	S.D.	t	df	Sig. (2-tailed)
ด้านการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม	ชาย	3.99	0.59	1.42	398	0.156
	หญิง	3.91	0.60			
ด้านการให้การศึกษาและสร้างจิตสำนึก	ชาย	4.03	0.66	0.02	398	0.987
	หญิง	4.03	0.68			
ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน	ชาย	4.08	0.66	0.92	398	0.358
	หญิง	4.02	0.70			
ด้านการส่งเสริมการตลาดและการนำเที่ยว	ชาย	4.13	0.70	0.91	398	0.366
	หญิง	4.06	0.77			

ตาราง 41 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว เชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล	เพศ	Mean	S.D.	t	df	Sig. (2-tailed)
ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริการ	ชาย	4.13	0.72	1.40	398	0.162
	หญิง	4.02	0.77			
ด้านการส่งเสริมการลงทุน	ชาย	4.11	0.81	0.65	398	0.516
	หญิง	4.06	0.88			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 41 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร จำแนกตามเพศ โดยใช้การทดสอบทางสถิติ t-test เพื่อการทดสอบสมมติฐาน เนื่องจากค่า Sig.(2-tailed) > 0.05 จึงสรุปได้ว่า เพศที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายลไม่แตกต่างกันในทุก ๆ ด้าน คือ ด้านการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม ด้านการให้การศึกษาและสร้างจิตสำนึก ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านการส่งเสริมการตลาดและการนำเที่ยว ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการ และด้านการส่งเสริมการลงทุน

2. อายุ ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายลแตกต่างกัน

H_0 : อายุ ที่แตกต่างกัน ไม่มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายลแตกต่างกัน

H_1 : อายุ ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายลแตกต่างกัน

ตาราง 42 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของ
ผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศใน
อุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร จำแนกตามอายุ

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว เชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล	อายุ	Mean	S.D.	F	df	Sig. (2-tailed)
ด้านการจัดการทรัพยากรการ ท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม	ไม่เกิน 20 ปี	3.96	0.57	0.87	399	0.502
	21 - 30 ปี	4.03	0.61			
	31 - 40 ปี	3.89	0.59			
	41 - 50 ปี	3.97	0.56			
	51 - 60 ปี	3.85	0.66			
	61 ปีขึ้นไป	3.85	0.54			
ด้านการให้การศึกษาและสร้าง จิตสำนึก	ไม่เกิน 20 ปี	3.96	0.64	0.89	399	0.489
	21 - 30 ปี	4.08	0.69			
	31 - 40 ปี	4.03	0.69			
	41 - 50 ปี	4.07	0.65			
	51 - 60 ปี	3.95	0.73			
	61 ปีขึ้นไป	4.32	0.43			
ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน	ไม่เกิน 20 ปี	3.97	0.57	1.69	399	0.136
	21 - 30 ปี	4.11	0.71			
	31 - 40 ปี	4.04	0.71			
	41 - 50 ปี	4.11	0.69			
	51 - 60 ปี	3.92	0.79			
	61 ปีขึ้นไป	4.48	0.33			

ตาราง 42 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว เชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล	อายุ	Mean	S.D.	F	df	Sig. (2-tailed)
ด้านการส่งเสริมการตลาดและการ นำเที่ยว	ไม่เกิน 20 ปี	3.98	0.61	1.68	399	0.138
	21 - 30 ปี	4.18	0.77			
	31 - 40 ปี	4.11	0.77			
	41 - 50 ปี	4.16	0.77			
	51 - 60 ปี	3.98	0.84			
	61 ปีขึ้นไป	4.48	0.43			
ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริการ	ไม่เกิน 20 ปี	3.98	0.64	1.86	399	0.101
	21 - 30 ปี	4.16	0.77			
	31 - 40 ปี	4.08	0.78			
	41 - 50 ปี	4.18	0.75			
	51 - 60 ปี	3.89	0.87			
	61 ปีขึ้นไป	4.43	0.41			
ด้านการส่งเสริมการลงทุน	ไม่เกิน 20 ปี	3.92	0.68	3.30*	399	0.006
	21 - 30 ปี	4.21	0.86			
	31 - 40 ปี	4.13	0.91			
	41 - 50 ปี	4.20	0.84			
	51 - 60 ปี	3.83	1.03			
	61 ปีขึ้นไป	4.68	0.31			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 42 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร จำแนกตามอายุ โดยใช้การทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อการทดสอบสมมติฐาน

เนื่องจากค่า Sig.(2-tailed) < 0.05 จึงสรุปได้ว่า อายุ ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายลแตกต่างกันในด้านการส่งเสริมการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำผลการวิเคราะห์มาทดสอบต่อไปว่า ระดับความคิดเห็นในด้านการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามช่วงอายุใด ที่มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยใช้วิธีแบบ Scheffe ผลดังตาราง 43

ตาราง 43 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธี Scheffe ของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร จำแนกตามอายุ

อายุ	Mean	ไม่เกิน 20	21 - 30	31 - 40	41 - 50	51 - 60	61 ปี	
		ปี	ปี	ปี	ปี	ปี	ขึ้นไป	
		3.92	4.21	4.13	4.20	3.83	4.68	
ด้านการส่งเสริมการลงทุน	ไม่เกิน 20 ปี	3.92	0.00	-0.29 (0.32)	-0.21 (0.73)	-0.28 (0.50)	0.09 (0.99)	-0.76 (0.18)
	21 - 30 ปี	4.21		0.00 (0.99)	0.08 (0.10)	0.38 (0.33)	-0.47 (0.70)	
	31 - 40 ปี	4.13			0.00 (0.99)	-0.07 (0.64)	0.30 (0.55)	
	41 - 50 ปี	4.20				0.00 (0.44)	0.37 (0.72)	
	51 - 60 ปี	3.83					0.00 (0.01)	
	61 ปีขึ้นไป	4.68						0.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 43 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธี Scheffe ของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร จำแนกตามอายุ โดยใช้การทดสอบทางสถิติแบบ Scheffe เนื่องจากค่า Sig.(2-tailed) < 0.05 จึงสรุปได้ว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุน มากกว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุระหว่าง 51 - 60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุไม่เกิน 20 ปี มีระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุน ไม่แตกต่างกับ กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุระหว่าง 21 - 30 ปี มีระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุน ไม่แตกต่างกับ กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุระหว่าง 31 - 40 ปี มีระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุน ไม่แตกต่างกับ กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุตั้งแต่ 41 ปีขึ้นไป และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุระหว่าง 41 - 50 ปี มีระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุน ไม่แตกต่างกับ กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป

3. การศึกษา ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายลแตกต่างกัน

H_0 : การศึกษา ที่แตกต่างกัน ไม่มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายลแตกต่างกัน

H_1 : การศึกษา ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายลแตกต่างกัน

ตาราง 44 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร จำแนกตามการศึกษา

แนวทางการพัฒนา	การศึกษา	Mean	S.D.	F	df	Sig. (2-tailed)
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอุทยานแห่งชาติภูผายล	ต่ำกว่าประถมศึกษา	3.94	0.57			
	ประถมศึกษา	3.87	0.57			
	มัธยมศึกษาตอนต้น	3.98	0.58			
	มัธยมศึกษาตอน ปลาย / ปวช.	3.88	0.59	2.84*	399	0.010
	อนุปริญญา / ปวส.	4.08	0.68			
	ปริญญาตรี	4.10	0.66			
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.53	0.36			
	ต่ำกว่าประถมศึกษา	4.07	0.65			
	ประถมศึกษา	3.97	0.71			
	มัธยมศึกษาตอนต้น	4.10	0.57			
ด้านการจัดการทรัพยากร การท่องเที่ยวและ สิ่งแวดล้อม	มัธยมศึกษาตอน ปลาย / ปวช.	3.90	0.71	1.99	399	0.066
	อนุปริญญา / ปวส.	4.15	0.61			
	ปริญญาตรี	4.13	0.65			
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.48	0.52			
	ต่ำกว่าประถมศึกษา	4.07	0.65			
	ประถมศึกษา	3.97	0.71			
ด้านการให้การศึกษาและ สร้างจิตสำนึก	มัธยมศึกษาตอน ปลาย / ปวช.	3.90	0.71	1.99	399	0.066
	อนุปริญญา / ปวส.	4.15	0.61			
	ปริญญาตรี	4.13	0.65			
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.48	0.52			
	ต่ำกว่าประถมศึกษา	4.07	0.65			
	ประถมศึกษา	3.97	0.71			

ตาราง 44 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอุทยานแห่งชาติภูผายล	การศึกษา	Mean	S.D.	F	df	Sig. (2-tailed)
ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน	ต่ำกว่าประถมศึกษา	4.11	0.69	3.18*	399	0.005
	ประถมศึกษา	3.98	0.72			
	มัธยมศึกษาตอนต้น	4.14	0.66			
	มัธยมศึกษาตอน ปลาย / ปวช.	3.89	0.61			
	อนุปริญญา / ปวส.	4.23	0.61			
	ปริญญาตรี	4.14	0.71			
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.67	0.37			
ด้านการส่งเสริมการตลาด และการนำเที่ยว	ต่ำกว่าประถมศึกษา	4.16	0.77	1.61	399	0.143
	ประถมศึกษา	4.07	0.78			
	มัธยมศึกษาตอนต้น	4.13	0.68			
	มัธยมศึกษาตอน ปลาย / ปวช.	3.96	0.70			
	อนุปริญญา / ปวส.	4.26	0.59			
	ปริญญาตรี	4.17	0.79			
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.57	0.45			

ตาราง 44 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอุทยานแห่งชาติภูผายล	การศึกษา	Mean	S.D.	F	df	Sig. (2-tailed)
ด้านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและการบริการ	ต่ำกว่าประถมศึกษา	4.19	0.76	2.68*	399	0.015
	ประถมศึกษา	4.00	0.79			
	มัธยมศึกษาตอนต้น	4.18	0.69			
	มัธยมศึกษาตอน ปลาย / ปวช.	3.89	0.72			
	อนุปริญญา / ปวส.	4.30	0.61			
	ปริญญาตรี	4.19	0.78			
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.50	0.45			
ด้านการส่งเสริมการลงทุน	ต่ำกว่าประถมศึกษา	4.26	0.84	2.71*	399	0.014
	ประถมศึกษา	4.03	0.92			
	มัธยมศึกษาตอนต้น	4.16	0.83			
	มัธยมศึกษาตอน ปลาย / ปวช.	3.85	0.78			
	อนุปริญญา / ปวส.	4.29	0.58			
	ปริญญาตรี	4.23	0.86			
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.45	0.59			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 44 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร จำแนกตามการศึกษา โดยใช้การทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อการทดสอบสมมุติฐาน เนื่องจากค่า Sig.(2-tailed) < 0.05 จึงสรุปได้ว่า การศึกษา ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร แตกต่างกัน ในด้านการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านการ

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการ และด้านการส่งเสริมการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำผลการวิเคราะห์มาทดสอบต่อไปว่า ระดับความคิดเห็นในด้านการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการ และด้านการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามช่วงการศึกษาใดที่มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยใช้วิธีแบบ Scheffe ผลดังตาราง 45

ตาราง 45 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธี Scheffe ของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนครด้านการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	Mean	ต่ำกว่า	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	อนุญาโต	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	อนุญาโต	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	
ต่ำกว่า	3.94	0.00	0.07	-0.04	0.06	-0.14	-0.16	-0.59	
ประถมศึกษา	3.87		0.00	-0.11	-0.01	-0.21	-0.23	-0.66*	
มัธยมศึกษา	3.98			0.00	0.10	-0.10	-0.12	-0.55	
ตอนต้น	3.88				0.00	-0.20	-0.22	-0.65*	
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.						0.00			
อนุญาโต									
ปริญญาตรี									
สูงกว่าปริญญาตรี									

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 45 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธี Scheffe ของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร จำแนกตามการศึกษา โดยใช้การทดสอบทางสถิติแบบ Scheffe เนื่องจากค่า Sig.(2-tailed) < 0.05 จึงสรุปได้ว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษา

ตาราง 46 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธี Scheffe ของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	Mean	ต่ำกว่า ประถมศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษาตอน ปลาย / ปวช.	อนุปริญญา / ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		4.11	3.98	4.14	3.89	4.23	4.14	4.67
ต่ำกว่า ประถมศึกษา	4.11	0.00	0.13 (0.97)	-0.03 (1.00)	0.22 (0.66)	-0.12 (0.99)	-0.03 (1.00)	-0.56 (0.42)
ประถมศึกษา	3.98		0.00	-0.16 (0.89)	0.09 (0.98)	-0.25 (0.97)	-0.16 (0.95)	-0.69 (0.15)
มัธยมศึกษา ตอนต้น	4.14			0.00	0.25 (0.39)	-0.09 (1.00)	0.00 (1.00)	-0.53 (0.47)
มัธยมศึกษา ตอนปลาย / ปวช.	3.89				0.00	-0.34 (0.86)	-0.25 (0.63)	-0.78* (0.04)
อนุปริญญา / ปวส.	4.23					0.00	0.09 (1.00)	-0.44 (0.89)
ปริญญาตรี	4.14						0.00	-0.53 (0.53)
สูงกว่าปริญญา ตรี	4.67							0.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 46 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธี Scheffe ของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร จำแนกตามการศึกษา โดยใช้การทดสอบทางสถิติแบบ Scheffe เนื่องจากค่า Sig.(2-tailed) < 0.05 จึงสรุปได้ว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนมากกว่ากลุ่ม

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ไม่แตกต่างกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. อนุปริญญา / ปวส. ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ไม่แตกต่างกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. อนุปริญญา / ปวส. ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ไม่แตกต่างกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. อนุปริญญา / ปวส. ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ไม่แตกต่างกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. และปริญญาตรี และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ไม่แตกต่างกับ กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ไม่แตกต่างกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

ตาราง 47 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธี Scheffe ของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการ จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	Mean	ต่ำกว่า ประถมศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษาตอน ปลาย / ปวช.	อนุปริญญา / ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		4.19	4.00	4.18	3.89	4.30	4.19	4.50
ต่ำกว่า ประถมศึกษา	4.19	0.00	0.19 (0.88)	0.01 (1.00)	0.30 (0.39)	-0.11 (1.00)	0.00 (1.00)	-0.31 (0.96)
ประถมศึกษา	4.00		0.00	-0.18 (0.87)	0.11 (0.98)	-0.30 (0.95)	-0.19 (0.93)	-0.50 (0.66)
มัธยมศึกษา ตอนต้น	4.18			0.00	0.29* (0.03)	-0.12 (1.00)	-0.01 (1.00)	-0.32 (0.95)
มัธยมศึกษา ตอนปลาย / ปวช.	3.89				0.00	-0.41 (0.79)	-0.30 (0.52)	-0.61 (0.39)
อนุปริญญา / ปวส.	4.30					0.00	0.11 (1.00)	-0.20 (0.99)
ปริญญาตรี	4.19						0.00	-0.31 (0.96)
สูงกว่า ปริญญาตรี	4.50							0.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 47 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธี Scheffe ของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร จำแนกตามการศึกษา โดยใช้การทดสอบทางสถิติแบบ Scheffe เนื่องจากค่า Sig.(2-tailed) < 0.05 จึงสรุปได้ว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการ

ตาราง 48 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธี Scheffe ของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร ด้านการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	Mean	ต่ำกว่า ประถมศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษาตอน ปลาย / ปวช.	อนุปริญญา / ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		4.26	4.03	4.16	3.85	4.29	4.23	4.45
ต่ำกว่า ประถมศึกษา	4.26	0.00	0.23 (0.83)	0.10 (0.99)	0.41 (0.15)	-0.03 (1.00)	0.03 (1.00)	-0.19 (0.99)
ประถมศึกษา	4.03		0.00	-0.13 (0.98)	0.18 (0.88)	-0.26 (0.99)	-0.20 (0.94)	-0.42 (0.89)
มัธยมศึกษา ตอนต้น	4.16			0.00	0.31 (0.39)	-0.13 (1.00)	-0.07 (1.00)	-0.29 (0.98)
มัธยมศึกษาตอน ปลาย / ปวช.	3.85				0.00	-0.44 (0.84)	-0.38* (0.04)	-0.60 (0.58)
อนุปริญญา / ปวส.	4.29					0.00	0.06 (1.00)	-0.16 (1.00)
ปริญญาตรี	4.23						0.00	-0.22 (0.99)
สูงกว่าปริญญา ตรี	4.45							0.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 48 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธี Scheffe ของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร จำแนกตามการศึกษา โดยใช้การทดสอบทางสถิติแบบ Scheffe เนื่องจากค่า Sig.(2-tailed) < 0.05 จึงสรุปได้ว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการส่งเสริมการลงทุนมากกว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการส่งเสริมการลงทุน ไม่แตกต่างกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. อนุปริญญา / ปวส. ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการส่งเสริมการลงทุน ไม่แตกต่างกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. อนุปริญญา / ปวส. ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการส่งเสริมการลงทุน ไม่แตกต่างกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. อนุปริญญา / ปวส. ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. และสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการส่งเสริมการลงทุน ไม่แตกต่างกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. และสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการส่งเสริมการลงทุน ไม่แตกต่างกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายลแตกต่างกัน

H_0 : อาชีพ ที่แตกต่างกัน ไม่มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายลแตกต่างกัน

H_1 : อาชีพ ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายลแตกต่างกัน

ตาราง 49 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของ
ผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศใน
อุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร จำแนกตามอาชีพ

แนวทางการพัฒนาการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศใน อุทยานแห่งชาติภูผายล	อาชีพ	Mean	S.D.	F	df	Sig. (2-tailed)
ด้านการจัดการทรัพยากร การท่องเที่ยวและ สิ่งแวดล้อม	รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	4.05	0.67	2.38	399	0.052
	บริษัทเอกชน	4.19	0.65			
	ประกอบอาชีพส่วนตัว / ค้าขาย	4.03	0.55			
	เกษตรกร	3.89	0.58			
	นักเรียน / นักศึกษา	3.93	0.56			
ด้านการให้การศึกษาและ สร้างจิตสำนึก	รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	4.12	0.75	1.14	399	0.336
	บริษัทเอกชน	4.21	0.63			
	ประกอบอาชีพส่วนตัว / ค้าขาย	4.10	0.71			
	เกษตรกร	4.00	0.67			
	นักเรียน / นักศึกษา	3.97	0.64			
ด้านการมีส่วนร่วมของ ชุมชน	รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	4.11	0.79	1.58	399	0.178
	บริษัทเอกชน	4.29	0.59			
	ประกอบอาชีพส่วนตัว / ค้าขาย	4.10	0.68			
	เกษตรกร	4.03	0.71			
	นักเรียน / นักศึกษา	3.97	0.61			

ตาราง 49 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศใน อุทยานแห่งชาติภูผายล	อาชีพ	Mean	S.D.	F	df	Sig. (2-tailed)
ด้านการส่งเสริมการตลาด และการนำเที่ยว	รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	4.08	0.80	2.20	399	0.068
	บริษัทเอกชน	4.35	0.62			
	ประกอบอาชีพส่วนตัว / ค้าขาย	4.24	0.76			
	เกษตรกร	4.11	0.76			
ด้านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและการบริการ	รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	4.02	0.89	2.01	399	0.092
	บริษัทเอกชน	4.34	0.57			
	ประกอบอาชีพส่วนตัว / ค้าขาย	4.24	0.71			
	เกษตรกร	4.08	0.77			
ด้านการส่งเสริมการลงทุน	รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	3.85	1.06	3.44*	399	0.009
	บริษัทเอกชน	4.41	0.62			
	ประกอบอาชีพส่วนตัว / ค้าขาย	4.31	0.76			
	เกษตรกร	4.12	0.88			
	นักเรียน / นักศึกษา	3.95	0.75			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 49 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร จำแนกตามอาชีพ โดยใช้การทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อการทดสอบสมมติฐาน เนื่องจากค่า Sig.(2-tailed) < 0.05 จึงสรุปได้ว่า อาชีพที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร แตกต่างกันในด้านการส่งเสริมการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำผลการวิเคราะห์มาทดสอบต่อไปว่า ระดับความคิดเห็นในด้านการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามช่วงอาชีพใด ที่มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยใช้วิธีแบบ Scheffe ผลดังตาราง 50

ตาราง 50 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธี Scheffe ของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	Mean	รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ		ประกอบอาชีพ ส่วนตัว / ค้าขาย		นักเรียน / นักศึกษา
		รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	บริษัทเอกชน	ส่วนตัว / ค้าขาย	เกษตรกร	
		3.85	4.41	4.31	4.12	3.95
ด้านการส่งเสริมการลงทุน	รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	3.85	0.00	-0.56* (0.00)	-0.27 (0.50)	-0.10 (0.98)
	บริษัทเอกชน	4.41	0.00	0.10 (0.99)	0.29 (0.50)	0.46* (0.00)
	ประกอบ อาชีพส่วนตัว / ค้าขาย	4.31		0.00	0.19 (0.88)	0.36 (0.36)
	เกษตรกร	4.12			0.00	0.17 (0.54)
นักเรียน / นักศึกษา	3.95					0.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 50 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธี Scheffe ของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร จำแนกตามอาชีพ โดยใช้การทดสอบทางสถิติแบบ Scheffe เนื่องจากค่า Sig.(2-tailed) < 0.05 จึงสรุปได้ว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพบริษัทเอกชน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการส่งเสริมการลงทุนมากกว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา และรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการส่งเสริมการลงทุน ไม่แตกต่างกับ กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพประกอบอาชีพส่วนตัว / ค้าขาย เกษตรกร และนักเรียน / นักศึกษา และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพบริษัทเอกชน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการส่งเสริมการลงทุน ไม่แตกต่างกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพประกอบอาชีพส่วนตัว / ค้าขาย และเกษตรกร และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพส่วนตัว / ค้าขาย มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการส่งเสริมการลงทุน ไม่แตกต่างกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพเกษตรกร และนักเรียน / นักศึกษา และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพเกษตรกร มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการส่งเสริมการลงทุน ไม่แตกต่างกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา

5. รายได้ ที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายลแตกต่างกัน

H_0 : รายได้ ที่แตกต่างกัน ไม่มีความเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายลแตกต่างกัน

H_1 : รายได้ ที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายลแตกต่างกัน

ตาราง 51 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร จำแนกตามรายได้

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล	รายได้	Mean	S.D.	F	df	Sig. (2-tailed)
ด้านการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม	ไม่เกิน 5,000 บาท	3.93	0.58	0.74	399	0.562
	5,001 - 10,000 บาท	3.94	0.56			
	10,001 - 15,000 บาท	4.06	0.66			
	15,001 - 20,000 บาท	3.96	0.72			
	20,001 บาทขึ้นไป	4.13	0.60			
ด้านการให้การศึกษาและสร้างจิตสำนึก	ไม่เกิน 5,000 บาท	4.00	0.66	0.66	399	0.622
	5,001 - 10,000 บาท	4.00	0.65			
	10,001 - 15,000 บาท	4.12	0.75			
	15,001 - 20,000 บาท	4.15	0.73			
	20,001 บาทขึ้นไป	4.14	0.63			
ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน	ไม่เกิน 5,000 บาท	4.02	0.66	0.71	399	0.586
	5,001 - 10,000 บาท	4.03	0.68			
	10,001 - 15,000 บาท	4.05	0.75			
	15,001 - 20,000 บาท	4.18	0.81			
	20,001 บาทขึ้นไป	4.25	0.62			

ตาราง 51 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยาน แห่งชาติ ภูผายล	รายได้	Mean	S.D.	F	df	Sig. (2-tailed)
ด้านการส่งเสริมการตลาด และการนำเที่ยว	ไม่เกิน 5,000 บาท	4.06	0.72	0.50	399	0.733
	5,001 - 10,000 บาท	4.08	0.72			
	10,001 - 15,000 บาท	4.20	0.75			
	15,001 - 20,000 บาท	4.18	0.88			
	20,001 บาทขึ้นไป	4.21	0.66			
ด้านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและการบริการ	ไม่เกิน 5,000 บาท	4.06	0.73	0.41	399	0.801
	5,001 - 10,000 บาท	4.08	0.75			
	10,001 - 15,000 บาท	4.03	0.80			
	15,001 - 20,000 บาท	4.20	0.89			
	20,001 บาทขึ้นไป	4.23	0.64			
ด้านการส่งเสริมการลงทุน	ไม่เกิน 5,000 บาท	4.08	0.80	0.18	399	0.946
	5,001 - 10,000 บาท	4.07	0.90			
	10,001 - 15,000 บาท	4.02	0.95			
	15,001 - 20,000 บาท	4.17	1.02			
	20,001 บาทขึ้นไป	4.19	0.67			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 51 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร จำแนกตามรายได้ โดยใช้การทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อการทดสอบสมมุติฐาน เนื่องจากค่า Sig.(2-tailed) < 0.05 จึงสรุปได้ว่า รายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายลไม่แตกต่างกันในทุก ๆ ด้าน

คือ ด้านการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม ด้านการให้การศึกษาและสร้างจิตสำนึก ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านการส่งเสริมการตลาดและการนำเที่ยว ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการ และด้านการส่งเสริมการลงทุน

